

ददंतिददते ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ अस्तंगिरिभानुरभ्युपैति ॥ १२ ॥ सेनजितापुत्रशोककृतदुःखार्तेन ॥ १३ ॥ पर्यायःकालगतिः ॥ १४ ॥ नहिनस्तिनहन्यतेहननस्यकर्ताकर्मवानभवति ते
मकर्त्रात्मवादोदेहात्मवादश्चतार्किकलोकायतिकमतौक्रमेणनिरस्ती ॥ १५ ॥ कश्चित्तार्किकः अपरःसार्वभ्यः स्वभावतःचित्सत्तातः भूतानांदेहाद्याकाराणां प्रभवाप्ययौउत्पत्तिनाशौनियतौ आत्मान
कर्तानाप्यकर्ताकितुस्वसत्तामात्रेणमहाद्दतरंगाणांमरीचयइवभूतानामुत्पत्तिविनाशयोर्हेतुरितिभावः ॥ १६ ॥ मौढ्यात्ध्यायनेवापचितिप्रतीकारंचरेन्नत्वध्यायन् ॥ १७ ॥ शोच्यान्शोकाक्रान्तान्वा

नाभूतिकालेषुफलंददंतिशिल्पानिमंत्राश्चतथौषधानि ॥ तान्येवकालेनसमाहितानिसिद्ध्यतिवर्द्धतिचभूतिकाले ॥ ७ ॥ कालेनशीघ्राःप्रवहंतिवाताःकालेनवृ
ष्टिर्जलदानुपैति ॥ कालेनपद्मोत्पलवज्जलंचकालेनपुष्पंतिवनेषुवृक्षाः ॥ ८ ॥ कालेनकृष्णाश्चसिताश्चरात्र्यःकालेनचंद्रःपरिपूर्णबिंबः ॥ नाकालतःपुष्पफलंद्रुमा
णांनाकालवेगाःसरितोवहंति ॥ ९ ॥ नाकालमत्ताःखगपन्नगाश्चमृगद्विपाःशैलमृगाश्चलोके ॥ नाकालतस्त्रीषुभवन्तिगर्भानायांत्यकालेशिशिरोष्णवर्षाः
॥ १० ॥ नाकालतोम्रियतेजायतेवानाकालतोव्याहरतेचबालः ॥ नाकालतोयौवनमभ्युपैतिनाकालतोरोहतिबीजमुत्तं ॥ ११ ॥ नाकालतोभानुरुपैतियोगं
नाकालतोस्तंगिरिमभ्युपैति ॥ नाकालतोवर्धतेहीयतेचचंद्रःसमुद्रोपिमहोर्मिमाली ॥ १२ ॥ अत्राप्युदाहरंतीममितिहासंपुरातनं ॥ गीतराज्ञासेनजितादुःखा
र्तेनयुधिष्ठिर ॥ १३ ॥ सर्वानेवैषपर्यायोमर्त्यान्स्पृशतिदुःसहः ॥ कालेनपरिपक्वाहिम्रियतेसर्वपार्थिवाः ॥ १४ ॥ घ्नंतिचान्यान्नरान्राजंस्तानप्यन्येतथानराः ॥
संज्ञैषालौकिकीराजन्नहिनस्तिनहन्यते ॥ १५ ॥ हंतीतिमन्यतेकश्चिन्नहंतीत्यपिचापरः ॥ स्वभावतस्तुनियतौभूतानांप्रभवाप्ययौ ॥ १६ ॥ नष्टेधनेवादारेवापु
त्रेपितरिवामृते ॥ अहोदुःखमितिध्यायन्दुःखस्यापचितिंचरेत् ॥ १७ ॥ सकिंशोचसिमूढःसन्शोच्यान्किमनुशोचसि ॥ यस्यदुःखेषुदुःखानिभयेषुचभया
न्यपि ॥ १८ ॥ आत्मापिचायंनममसर्वापिपृथिवीमम ॥ यथाममतथान्येषामितिपश्यन्नमुह्यति ॥ १९ ॥ शोकस्थानसहस्राणिहर्षस्थानशतानिच ॥ दिवसे
दिवसेमूढमाविशंतिनपंडितं ॥ २० ॥ एवमेतानिकालेनप्रियद्वेष्याणिभागशः ॥ जीवेषुपरिवर्तंतेदुःखानिचसुखानिच ॥ २१ ॥

लविधवयादुहित्रातुल्यान् दुःखेषुशोकजेषुमनस्तापेषु दुःखानिशिरस्ताडनादीनि दुःखादेर्द्विगुणीकरणमूढकार्यमित्यर्थः ॥ १८ ॥ मोहनिवृत्तेरवधिमाह आत्मेति अयंव्यावहारिकआत्माअहंप्रत्ययविषयः
सोपिममस्वरूपंन मत्तःपृथग्भूतत्वात् सर्वापृथिवीतिसर्वप्रपंचोपलक्षणं सर्ववाममैवस्वरूपं यथाहंसर्वस्मादन्यःसर्वात्माचतथान्येपीत्याह यथेति एवमद्वैतात्मतत्त्वंपश्यन्नमुह्यतीत्यर्थः तथाचश्रुतिः तरतिशोक
मात्मविदिति ॥ १९ ॥ २० ॥ यानिप्रियाणिनान्येवकालेदुःखानिभवन्ति यानिद्वेष्याणिनान्येवसुखानि तस्माद्वातजडस्यताडनमिवसर्वदुःखमेवमोहात्सुखवद्विभातीत्यर्थः ॥ २१ ॥